

INVENTERING AV KORNKNARR I DALARNA, 2008



Naturvårdsenheten
Tomas Ljung

Sammanfattning

Inventeringen omfattade sju ca. 10 km inventeringsslingor längs med mindre vägar i områden som bedömdes vara lämpliga för kornknarr. Jag stannade varje 0,5 – 1 km (beroende på habitat och närliggande privatbostäder) och lyssnade efter spelande kornknarr i fem minuter. Slingorna inventerades två gånger; i början och i slutet av juni. Lokaler där kornknarr hördes återbesöktes dagtid i mitten av juli då man skulle locka igång eventuella kvarvarande kornknarrar med hjälp av en CD-inspelning. Totalt hördes 10-11 olika kornknarrar under inventeringen. Ingen hördes vid uppföljningen under dagen i mitten av juli.

Val av slingor

Kornknarrar hördes längs fem av sju slingor; på en av dessa var fågeln långt bort och inte kunde lokaliseras. Alla slingorna passerade genom vad som såg ut att vara lämpligt habitat för kornknarr. Jag tyckte dock att slingan som gick mellan Pellesgårdarna och St Skedvi var mindre lämplig eftersom vägen var väl trafikerad även nattetid och slingan passerade genom för många byar. Alla andra slingor var på lagom små vägar.

Metodik

Inventeringsmetodiken fungerade eftersom kornknarr upptäcktes på flera ställen. En jämförelse med fynd på Artportalen visar att ett antal individer missades under inventeringen. Uppföljningen dagtid i mitten av juli gav ingen resultat, dvs inga hanar svarade på den uppspelade kornknarrsljudet. Enligt metodiken ska ett svar visa på en häckning, men enligt Artfaktabladet (ArtDatabanken 2006) söker hanarna ett nytt revir efter parning så det är svårt att se vad uppföljningen ska visa.

Linjetaxering verkar dock vara en ineffektiv metod för inventering av kornknarr i Dalarna eftersom bara 1-2 individer hördes per slinga. Det blir svårt att avgöra om populationen förändras signifikant från år till år eftersom en liten förändring (t.ex. en minskning eller ökning med några få individer visar sig som en stor procentuell ökning av populationen) utan att denna kommer att kunna styrkas statistiskt (dvs inventeringens ”statistiska styrka” är liten).

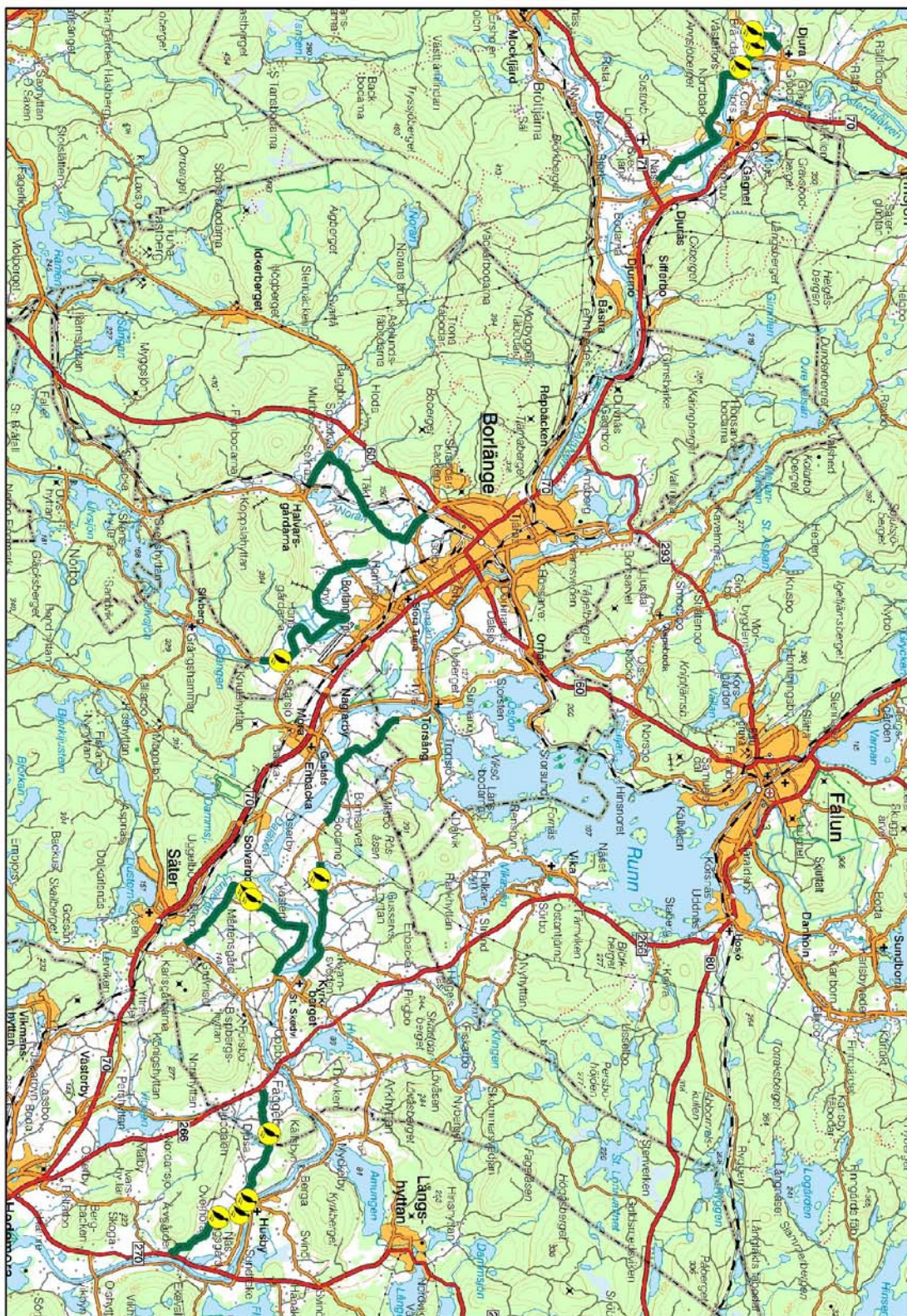
Jag skulle föredra att vi uppmuntrar alla ornitologer m.m. att lyssna efter och rapporterar fynd av kornknarr så att vi får en bra bild av artens förekomst och spridning via Artportalen.

Hur går vi vidare med skydd av kornknarr?

Detta måste diskuteras med Lantbruksenheten. Många markägare verkar vara positiva till arten så det borde gå att komma fram till en bra lösning. Jag tycker att vi borde rikta åtgärderna mot vissa delar av länet där kornknarren förekommer mest frekvent (södra och mellersta Dalarnas slättområden från och med Siljan längs med Dalälven ner till Avesta).

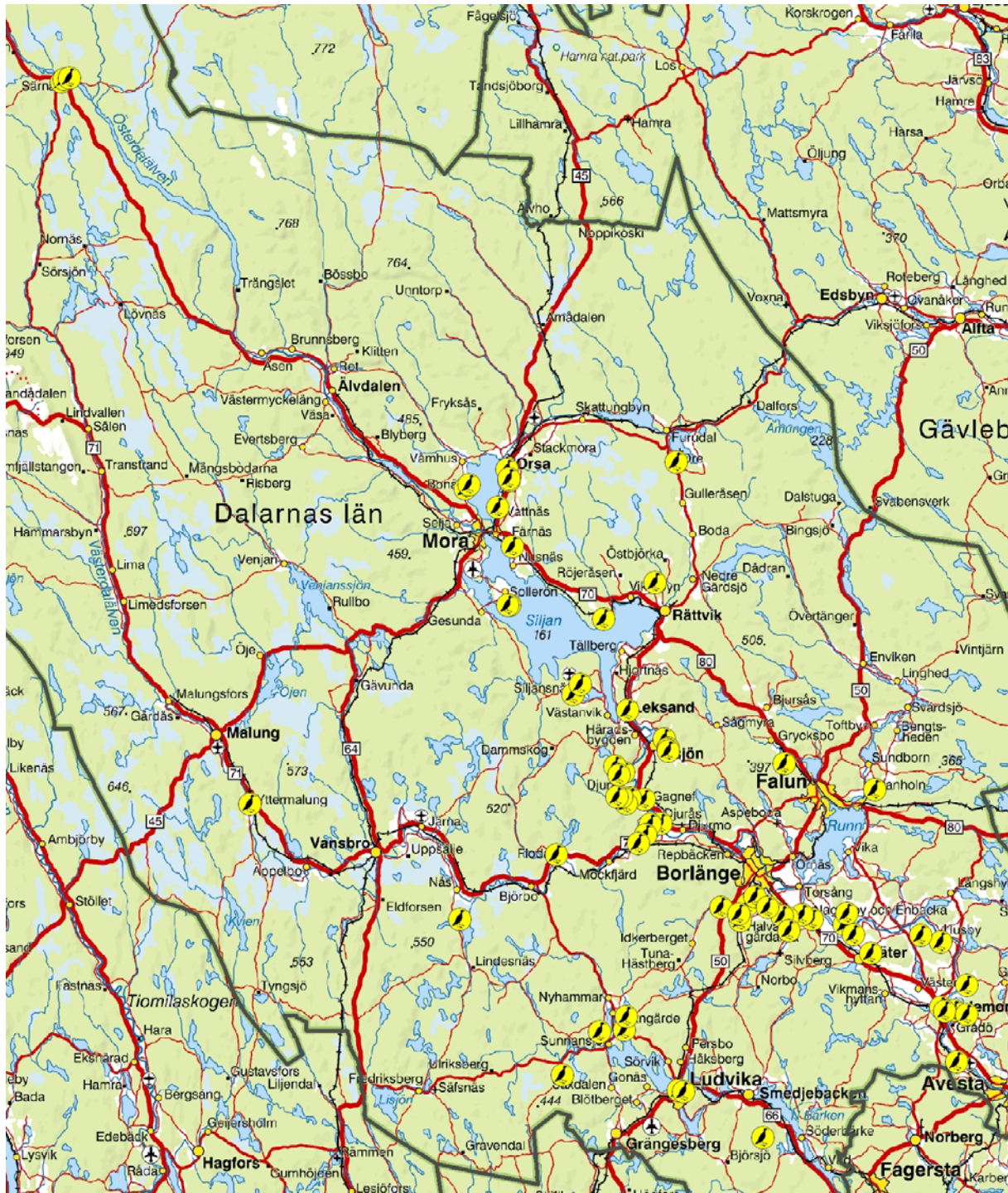
Vi borde förespråka kornknarrvänlig jordbruk i dessa områden, d.v.s. senare slätter, och om det inte går, slätter från insidan av åkern och utåt, hänsynssytor, t.ex. kantzoner och refugier (jfr. ”corncrake corners” som förespråkas i UK). Områden kan pekas ut med hjälp av 2008-års fynd i Artportalen (då SOF gjorde riksinventering av kornknarr). Jag har kontaktat Karin Andersson (Lst Västmanland, nationell koordinator för kornknarr) med mina synpunkter och hon har tänkt ordna en träff under hösten för att ventilera alla synpunkter om inventeringen och ÅGP:t

Inventeringsrutter (gröna linjer) och fynd (gula symboler).



Fynd registrerade i Artportalen, 2008

Notera att varje gul symbol visar en "lokal" där kornknarr har observerats, och visar ingenting om antalet på varje lokal.



Tim Hippiess

Foto Creative commons. Attribution-Noncommercial-Share Alike 2.0 Generic./www.Flickr.com
Sergey Yeliseev